

Sant Pere de Vallhonestà

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Sant Pere de Vallhonestà. Zona Vallhonestà. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament	Pista a la dreta a 2,5 km de Sant Vicenç a la carretera al pont de Vilomara.

Coordenades:

Latitud:	41.67387
Longitud:	1.88786
UTM Est (X):	407426
UTM Nord (Y):	4614165

Classificació

Número de fitxa	08262-3
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Romànic
Segle	XI-XII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	BCIL, acord municipal 23/2/2011
Número inventari	IPAC nº 17145, any 1987.
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Privada
Titular:	Bisbat de Vic. Palau Episcopal. Carrer Santa Maria, 1. 08500 VIC
Autoria de la fitxa	María del Agua Cortés Elía / OPC
Data de registre de la fitxa:	dj., 10/06/2004 - 02:00

Descripció

L'església de Sant Pere de Vallhonestà es troba a la banda de llevant del municipi, al vessant meridional de la vall del torrent de Rubió i dominant el petit enclau dels masos de Vallhonestà. És una església construïda al segle XII a partir d'obres anteriors (segle XI i probablement pre-romànic). És d'una sola nau amb l'absis a llevant decorat amb cinc grups d'arcs llombards cecs entre bandes i una finestra al mig d'arc de mig punt, cobert amb volta de quart d'esfera i sobrealçat a partir dels arcs llombards amb un aparell més petit.

L'element més singular és el campanar a ponent, que forma quatre obertures molt esveltes situades en dos pisos en un mur que continua respecte el mur de l'església. Les quatre obertures són cobertes amb arcs de mig punt de petites dovelles. En el mateix mur, a més dels forats de les bastides, hi ha una espitllera central. L'interior es troba bastant malmès, tot i que conserva una antiga decoració de pintura de temes geomètrics o florals estilitzats, gairebé idèntiques a les del Marquet o Matadars, però que es van malmetre al ser decorada i pintada de nou el 1884. Al mur de tramuntana hi ha l'afegit d'una sagristia també tardana a la que s'accedeix a través d'una porta des del costat esquerre interior de l'absis. La volta interior, de canó, va ser revestida tardanament per altra volta recolzada sobre dos arcs formers adossats interiorment als murs de la nau, per això l'interior és força més estret que l'exterior. La portalada s'obre al mur de migjorn, d'arc de mig punt adovellat, que va ser reoberta en la restauració entre 1952-55, tapant la porta tardana que s'obria al mur de ponent. A la part final de l'església hi havia un cor modern al que s'accedia per una escala al costat de la porta. També es conserva un sarcòfag de pedra romànic, així com la pedra de l'antic altar que ara es troba a l'exterior de l'església. A l'interior hi havia dos altars laterals que van desaparèixer durant la Guerra Civil de 1936: un dedicat a la Verge del Roser i altre Sant Josep. També es va malmetre el campanar, ja que van robar les campanes posant dinamita.

Observacions:

Per tal de visitar l'interior de l'església cal demanar que obri el Centre Excursionista de Sant Vicenç de Castellet. El dia 1 de maig es celebra l'Aplec del Panellet.

Història

L'església es trobava dins l'antic terme de Vallhonestà que constava com un enclau a part del de Castellet i ja documentat al segle XII com a domini comtal. Inicialment Vallhonestà formava una quadra jurisdiccional independent que va estar en mans de diferents famílies feudals. El 1115 els feudataris eren els Guàrdia de Montserrat, i no tornem a saber res més fins el 1375, quan el rei vengué la seva jurisdicció juntament amb les de Mura i Granera a Pere de Planella; a mitjans del segle XVI fou propietat de la família Aymerique i, per aliança matrimonial, passà als senyors de Rajadell i Vallformosa que la posseïren fins al segle XIX. Des de l'any 1850 forma part del municipi de Sant Vicenç. Hi ha poca documentació referent a l'església, essent la primera del 1115, quan Bernat de Guàrdia dona a la seva muller Ermesseda béns situats a la parròquia de Sant Pere de Vallhonestà; posteriorment es citada a les llistes de les parròquies del bisbat de Vic anteriors al 1154, en les que trobem la parròquia de Valle honesta; a les llistes del 1361 i de 1438 ja no surt, probablement perquè perdé la condició de parroquial degut a la pesta negra, passant a ser sufragània de Sant Vicenç de Castellet; el 1685 és sufragània de Sant Vicenç de Castellbell, tornant a dependre de Castellet el 1870, quan aquesta recupera les funcions parroquials. Es constaten diferents etapes de construcció. La part més antiga és l'absis i l'inici de la nau, corresponents al segle XI. La resta de la nau s'edificà més tard possiblement per a reemplaçar una nau pre-romànica i que posteriorment es va refer en part el mur de ponent on s'assenta el campanar. Aquestes darreres obres sembla que es van fer a finals del segle XIII. El revestiment de la volta és la remodelació més moderna. Entre 1952 i 1955 va ser restaurada, amb campanyes posteriors que han millorat l'exterior principalment. L'any 1979 es crea la comissió de veïns de

Vallhonestà. Es va fer una segona restauració assessorada pel Servei de Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya i l'assessorament de l'arqueòleg Ramon Camprubí, entre el 1983 i 1985, es repiquen i rejunten els murs exteriors, s'enderroca el cor i es consolida el campanar. De l'any 1936 al 1953 no es va celebrar culte, però des del 1954 es celebra cada any la festa del Panellet el dia 1 de maig.

Bibliografia

AA.VV. (1985). Catalunya Romànica. Vol. XI, El Bages. Fundació Enciclopèdia Catalana. CANAL, P., VILA, M. (1986). Sant Vicenç de Castellet des de l'antiguitat als nostres dies. Llibreria Sobrero, Manresa, 3^a ed. GAVÍN, J.M. (1985). Inventari d'esglésies. Vol. 16 El Bages. Ed. Arxiu Gavín. Barcelona.

